

TATAI –
TÓVÁROSI

HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTEŚÍTŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

XXI. évfolyam 4. sz. – 2025. Karácsony

„Az Ige testté lett...”

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét...” Ez karácsony csodája János evangélista elbeszélése szerint. Nem egy érzelmekkel teli történetben ír róla. Nem Máriáról és Józsefről, nem az istállóról és a jászolról, nem a pásztorokról és az angyalokról beszél. Olyan tárgyilagosan ír Krisztus születéséről, hogy első olvasásra talán nem is kelt érzelmeket és örömet. **Miért mondja János azt, hogy „az Ige” és nem „Jézus Krisztus”? Miért nem azt mondja, hogy „született”, hanem azt, hogy „testté lett”?**

Azért, mert karácsony csodálatos eseményének eredete messzire nyúlik vissza. Még a világ teremtése előttre. A karácsony csodájának eredete az örökkévalóságban, Istennél található. János evangéliuma ezt az eredetet Igének nevezi, amely kezdettől fogva Istennél volt.

A szó, az Ige Istenhez tartozik! A világ az Ő szava által jött létre. Ő beszélt Jézus Krisztuson keresztül. Ma Ő beszél a Biblián keresztül, az egyházan keresztül, amikor az hirdeti Jézus Krisztus evangéliumát.

Isten egy olyan Isten, aki beszél, aki megszólítani akar. Kezdetben, még mielőtt bármi teremtve lett volna, Jézus Krisztus volt. Ő az Ige, aki Istennél volt. Istennek maga Jézus Krisztus az életünk szempontjából a legfontosabb szava! Csak azáltal, hogy Isten Jézus Krisztuson keresztül megszólít minket, van számunkra és a világ számára üdvösség, élet és remény!

Ez az Isten hozzánk intézett szava, amelyről János evangéliumában azt mondja: „*Testté lett és közöttünk lakott.*” A „test” az ember mulandó és korlátozott voltára utal, míg a „Ige” azt a teremtő erőt jelenti, amellyel a világ létrejött. Karácsonykor ez az erő lép be a világba egy újszülött alakjában, és elválaszthatatlanul összeolvad vele. Közöttünk lakozik, ember az emberek között. Láthatóvá, tapinthatóvá válik, az emberi létezés minden következményével együtt: sebezhető, korlátozott, veszélyeztetett.

Ez karácsony csodálatos, de mégis olyan nehezen érthető titka: Isten örök Fia, akin keresztül Isten szól hozzánk és meg akar minket menteni, mulandó és halandó emberré válik, anélkül, hogy elveszítené isteni természetét.

Az örök Ige, aki testté lett „*közöttünk lakozott.*” Ezért mi is érintetteké válunk ma 2025 karácsonyán is! Karácsony történetének, örömhírének részese! Mert az örök Isten Fia közöttünk lakozik Lelke által ma is. Isten nem akar távol

lenni tőlünk, eljön hozzánk. Mi fontosak vagyunk neki. Annyira fontosak vagyunk Istennek, hogy Ő maga akar közöttünk lakozni.

Közöttünk, akiket annyira gyötörnek a mindennapi élet gondjai és problémái. Sokszor erőt vesz rajtunk az Istenbe vetett hitünk gyengesége, a félelem érzése. Közöttünk, akik annyira vágyunk a szeretetre, a megbecsülésre és az elfogadásra, de mégis állandóan viták, félreértések és neheztelések között lavírozunk kivétel nélkül. Közöttünk, akik mégis szeretettel akarunk mások mellett lenni, de mégis legtöbbször csak magunkra gondolunk: arra, ami nekünk okoz jó, ami nekünk hasznos, aminek mi örülünk. Mégis akart és akar Isten közöttünk Jézusban élni!

Álmaink, vágyaink és reményeink, de a szenvedés, a bűn és a halál világának közepén. A mi szép, karácsonyi díszekkel feldíszített otthonunkban, de ugyanakkor törékeny és békéltlenségtől sújtott helyek közepébe Isten beköltözik, és Jézus Krisztusban olyan emberré válik, mint mi magunk!

Minél többet gondolkodunk azon, hogy Isten Jézusban emberré lett, annál nagyobb lesz karácsony csodája. Mindig ott lesz a szívünkben a kérdés: Miért történt ez így? Miért választja Isten ezt az utat? De karácsony evangéliumának ezt az oldalát nem lehet megmagyarázni. Ezt a titkot csak csodálkozva és hittel lehet elfogadni!

A karácsony örömhíre, hogy Isten fiában testet öltött, hogy Jézus Krisztusban emberré lett, olyanná, mint mi. Mulandó, esendő emberek között, Jézus Krisztusban lakozott, mert Ő, az örök és mindenható Isten, nem akar nélkülünk uralkodni. Szól hozzánk Jézus Krisztus által, a testé lett Igén keresztül és barátságosan szól hozzánk! A megváltó szeretet szaván keresztül szól, ez a csodálatos és mindig megdöbbentő titka az isteni szeretetnek. Jézus Krisztuson keresztül jön el hozzánk, belép a mulandó és törékeny testbe, belép az önző és békétlen világunkba, csak azért, hogy velünk és közöttünk legyen!

Ez az, ami számunkra fontos, hogy a karácsonykor született Jézus Krisztusban felfedezzük az örök, testet öltött Isten Igéjét, amelyen keresztül Isten szeretettel szól hozzánk. Ez az, ami fontos ezekben a karácsonyi napokban és életünk minden időszakában, hogy mi is azt mondhassuk: „*és láttuk az ő dicsőségét.*” Ámen!

Szűcs Mátyás beosztott lelképásztor

Ünnepi istentiszteletek

Tóvárosi Kistemplom (Somogyi B. u. 5.)

December 24., Szenteste	16.00
December 25., Karácsony	09.00 (úrvacsora)
December 26., Karácsony	09.00
December 31.	16.00
Január 1.	09.00 (úrvacsora)

Tata, Református Templom (Kocsi u. 15.)

December 24., Szenteste	16.00
December 25., Karácsony	10.00 (úrvacsora)
December 26., Karácsony	10.00 (úrvacsora)
December 31.	16.00
Január 1.	10.00 (úrvacsora)

December 31-én a hagyományos tókerülésre kerül sor, indulás 17 óra körül a templom előtt.

VAJON AKAD-E HELY?

Adventi-karácsonyi gyermekműsorokban gyakran hallottuk, halljuk a verset:

„Nem akadt hely” (Lukács 2:7)

*Nép a nép hátán nyüzsgött Betlehemben,
s hogy jött, Akit évezrek óta vártak,
- mily szégyen ez! - a vaksággal vert ember
nem adott helyet az Isten Fiának!*

*Ím, legelőször barmok szeme tágul,
ámulattal az égi Jövevényre,
s egy vén istálló korhadt jászolából
tündöklök a szeretet tiszta fénye.*

*Nem volt hely! S ma sincs! Lelkünk tele van,
száz indulat zsibongó népe lakja,
s Krisztus bolyong, az Isten hontalan!*

*...Feléd vezet ma szent Karácsony napja,
szenny szíved szállásnak felajánlom:
„fogld el Jézus, légy Uram, Királyom!”*

(Bódás János, Tác, 1905-Székesfehérvár 1987. A vers az „Istenes énekek” gyűjteményes kötetben – ismételt is? – megjelent a Református Sajtosztály kiadásában 1972-ben. Több szöveg-változata is ismert. A kiadvány előszava szerint ezt a kötetet a szerző válogatta össze. Néhány sorához pár gondolatot illeszték.)

A vaksággal vert ember

A vakon született ember meggyógyításának a története ezzel a párbeszéddel zárult: „Meghallották ezt azok a farizeusok, akik a közelében voltak, és ezt kérdezték tőle: Talán mi is vakok vagyunk? Jézus ezt mondta nekik: Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök, mivel azonban most azt mondjátok: látunk, megmarad a bűnötök.” (János evangéliuma 9,40-41).

Tündöklök a szeretet tiszta fénye

Néhány kiadásban ez a sor így található: „Elégült meg milliók lelki éhe”.

Nem volt hely! S ma sincs. Lelkünk tele van, Száz indulat zsibongó népe lakja

Nem találtam meg a vers születésének a pontos évszámát. Az üzenete így élő és így erős: akkor és azóta. Ismerjük az éneket: „Ó, Jézus árva csendben az ajtón kívül állsz...” (457. dicséret).

Szenny szíved szállásnak felajánlom: fogld el Jézus, légy Uram, Királyom!

Ahogy csaknem minden úrvacsorai alkalommal énekeljük, reménység szerint most karácsonykor is:

*„A szívem mindenestül
az Úr elé viszem,
megtisztul minden szennytől
a Jézus vériben...” (459. dicséret).*

**Igazi karácsonyi örömmel ünnepelhetünk:
Akadt végre hely!**

Dr. Márkus Mihály ny. püspök-lelkipásztor

Anyakönyvet lapozgatva

A keresztség sákeramentumában részeseült:

2025. szeptember 21. Markó Zejnep Karolina

2025. október 5. Peisser Anna

2025. október 5. Galambos Luca

2025. október 5. Nagy Johanna

2025. október 5. Csákány Bence

2025. október 5. Hajós Gréta

2025. október 12. Süveg Zsombor

2025. október 12. Polonyi Bella

2025. október 12. Devecsery Olívia

2025. október 12. Basternák Lenox

2025. október 19. Kiss Korina

2025. november 9. Kovács Petronella Vivien

2025. november 9. Varga Zsófi

2025. november 16. Kónya Bálint

2025. november 16. Kónya Izabella

2025. november 16. Lehőcz Kolos

2025. november 16. Lehőcz Villó

Konfirmációi fogadalmat tett:

2025. szeptember 28. Lengyel Péter

2025. szeptember 28. Perjesiné Szabó Bernadett

2025. szeptember 28. Rónai Dóra

2025. szeptember 28. Sütő Teodóra

2025. szeptember 28. Tóth Péter

Házasságukra Isten áldását kérték:

2025. szept. 6. Lak Dávid és Füzi Vanessza

2025. szept. 27. Antalík Dávid és Vörös Sára

2025. okt. 25. Alexander Dimitri Miranthis és Bogyo Zsófia

Akikért a harang szól...

2025. okt. 10. Hegedűs Józsefné Mező Ágnes (75 éves)

2025. okt. 10. Vadász Ferencné Hocz Mária Magdolna (85 éves)

2025. okt. 11. Kovács Gábor (61 éves)

2025. okt. 19. Seregély István (80 éves)

2025. okt. 27. Fülöp József (66 éves)

*Isten vigasztalása legyen elhunyt testvéreink
itt maradt gyászoló szeretteivel!*

Ifjúsági imaéjjel – Megújul ifjúságod

2025. október 22-én gyülekezetünk fiataljait hívtuk arra, hogy egy éjszakába nyúló együttlét során Istent dicsőítsük, közösen is és egyénileg is imádkozzunk, az imaséta állomásait járva közeledjünk Krisztushoz.

Ebben az évben a tatai egyházmegye ifisei (TREFI) is csatlakoztak a helyi fiatalokhoz az alkalomra. Az este során közel 70 fiatal volt együtt, 6 gyülekezetből (Tata, Tatabánya, Esztergom, Komárom, Dad, Kocs). Az imaéjjel témája a megújulás volt. Játékkal, megérkező beszélgetés körökkel, ismerkedéssel kezdődött az este, majd dicsőítés, evangélizáció következett. Az imaéjjelek meghatározó része az imaséta. Idén először nagy örömeinkre volt ifiseink, Odett, Mandula és Viki (*Kiss Odett, Köblös Mandula és Fűrész Viktória, ifjú*

gyülekezeti tagok – a szerk.) vállalta, hogy a kiadott anyagot tovább csiszolja és végül kihelyezi a templomba az állomásokat. Az imasétáról visszaérkezőket kötetlen beszélgetés, jó hangulatú társasozás várta. Végül az este közös úrvacsorázással fejeződött be.

Az imaéjjelek felépítése (játék, ismerkedés, dicsőítés, igehirdetés, beszélgetések, imaközösségek, imaséta) lehetővé teszi a fokozatos elmélyülést, a megnyílást, feltárukozást Isten előtt és nagy lelki-hitbeli megelégedést, amik idén sem maradtak el.

A Lélek munkálkodása érezhető és megtapasztalható volt, amiért hála és dicsőség Istennek!

Dr. Szabó Elődné Melinda lelkipásztor

Férfighétféje - beszámoló

A Tatai Református Egyházközség első ízben szervezte meg az ún. Férfighétféjét, melynek idén Vértestolna festői „katlana” adott helyt. A szervezők a „Légy férfi” nevet adták a rendezvénynek. Izgalmasnak, érdekesnek tűnt a téma, hisz a címválasztás se hétköznapi. Ezt a felszólítást férfiember szájából kicsit furcsának találtam, hiszen ezt inkább a nők szokták mondani Nekünk. Kíváncsiságom egyre nőtt, így jelentkeztem a kétnapos előadásra.

Október 4-én reggel kilenckor a megbeszélte időben már mindenki ott volt a helyszínen. Rövid bemutatkozás, ismerkedés, beszélgetés után áhitattal kezdődött a nap. Először Szűcs Mátyás tiszteletes úr tartott áhitatot, majd Farkas Balázs tiszteletes úr a „férfiasság válsága” címmel egy érdekes, elgondolkodtató előadást. Utána egyéni elvonulásra és csendes elmélkedésre volt lehetőségünk. Majd két csoportra vált a társaság, közösen megbeszéltük az elhangzottakat és ki-ki elmondhatta a saját véleményét, észrevételét. A délelőttöt közös imádsággal zártuk, majd következett a tartalmas, finom ebéd.

A délutáni előadás 14:10 kor kezdődött a „férfivá válás útja” címmel, melyet Dr. Szabó Előd tiszteletes úr tartott. Ez egy hosszabb lélegzetű téma volt (*1Sám 16-tól 1Kir 2,12-ig*), amely Dávid király életén keresztül mutatta be a férfivá válás útját. Majd ezt követően ismét kiscsoportos beszélgetés és közös imádság következett.

A délelőtti, majd a délutáni előadások után jól esett egy kis erdei séta Vértestolna határában. Megnéztük a „négy TONÓ” kilátót, ahonnan pazar kilátás nyílt az erdővel, sziklával körülvárt településre. A visszaúton még egy kicsit elidőztünk a Bunschuh-forrásnál. A körülbelül másfél órás úton volt idő kötetlen beszélgetésekre egymással.

Visszatérve a szállásra tábortűz, majd szalonnasütés következett. A jó hangulatú vacsorázás közben őszinte beszélgetés folyt, melyet a szervezők három üveg finom borral koronáztak meg.

Másnap reggeli után csendes beszélgetések, közös imádságok, majd úrvacsorás istentisztelet következett. A déli ebéd előtt még alkalom nyílt közösen megbeszélni az itt töltött nap eseményeit, élményeit.

Délután úgy búcsúztunk el egymástól, hogy jövőre újból találkozunk. Addig is sok feladat vár ránk, mert szeretnénk minél több férfitestvérünket meggyőzni arról, hogy szükségünk van ilyen közös találkozásokra, ahol fel tudunk tölteni és lélekben meg tudunk erősödni.

Csorba Ferenc résztvevő, gyülekezeti testvér

Női csendes hétféje - Gyógyító sebeink

A lélek gyógyulni egy kapcsolatban tud – a Szeretettel való kapcsolatban.

Októberben érkezett a hír, hogy gyülekezetünk nőtagjait csendes hétféjére invitálják lelkészeink, a hétféji elvonulás témájául a lelki sebek gyógyulását választották, mindez csodaszép környezetben, Vértestolnán kerül megrendezésre.

Örömmel hangolódtam az alkalomra, hogy lehetőségem lesz kapcsolódni a közösséghez és lelkigyakorlaton vehetek részt. Sok mindennel készültem a hétféjére: praktikusán átgondoltam milyen ruhát vigyek, milyen enni és innivalóval készüljek, túracipőt is pakoltam a kiránduláshoz, tudtam, hogy milyen programok követik egymást, úgy éreztem mindenre gondoltam. Egy valamire azonban nem voltam felkészülve, az érzékelhető isteni jelenlétre.

A napot Kriszta (*Nagy Krisztina lelkipásztor – a szerk.*) vezetésével reggeli áhitattal kezdtük, majd rövid éneklés és ismerkedős, csapatépítő játék után az első előadás következett. Melinda (*Dr. Szabó Elődné lelkipásztor*

– a szerk.) végigvezetett minket a lelki sebek mélyebb megértésében, elemeztük hogyan alakulnak ki, milyen formában jelentkeznek. Majd a samáriai asszony történetén keresztül vizsgáltuk, hogy a kialakult sebekre milyen fájdalomcsillapítást alkalmazunk és ez mennyire nem segít minket a sebek feldolgozásában, mivel megakadályozza, hogy szembenézzünk az igazi kérdésekkel, amelyek a sebeket okozzák. Az előadás után kiscsoportokban folytattuk a munkát, ahol vezetett kérdésekkel ki-ki a maga életéből hozott példát a lelki sebekre. Megható volt látni, átérezni, hogy milyen könnyen megnyílunk egymás előtt és a kapcsolódással együtt érezhető volt valami több jelenléte is köztünk.

A komoly téma után kicsit kifújtuk magunkat, ebéd majd egy kis testmozgás következett. A csapat egy része a házban maradt, egy része falusi sétára indult, kalandvágyók pedig a közeli erdőben túráztak. Jó volt látni-hallani az őszi erdőben a női beszélgetések hangjait, és ahogy szoktuk, a könnyed témáktól a nehéz életkérdésekig minden teljes természetességgel terítékre került.

A délutáni foglalkozáson visszatértünk fő témánkhoz és Niki (*Strifler Zoltánné lelkipásztor – a szerk.*) vezetésével azt jártuk körbe, hogy hogyan léphetünk Isten elé sebeinkkel. A samáriai asszony példájánál maradva azt értettük meg, hogy Jézus képes átkeretezni a sebeinket, mert nem az számít, hogy mit hozunk, milyen hegeink vannak, hanem az, hogy így ezzel együtt szeret minket. Ugyanakkor nekünk is van részünk a gyógyulásban, segítségül hívhatjuk a megbocsátást, az ígét, az imádságot, a hitet és a közösséget. Kiscsoportban azzal folytattuk, hogy saját életünkből hozott példánk esetében melyik gyógy módot tapasztaltuk meg, és ezek közül nekünk melyik volt a leghatásosabb. Majd lehetőségünk volt elmélyülten gondolkodni arról, hogy ha kérhetnénk, melyik seb tűnjön el és miért. Ezt a választást pedig meg is jeleníthettük, egy választott kis köre rajzolva azt a szimbólumot, jelet, rajzot, ami számunkra ezt a sebet leginkább szimbolizálja. Ezt a követ pedig a kérés szerint magunknál tartottuk másnapig, akkor még nem tudtuk, milyen fontos szerep jut majd neki. Majd további csendes elmélkedésben, azt a kérdést tettük fel magunknak, hogy mi tart vissza minket attól, hogy kérjük Jézust, hogy meggyógyítson és erre a konkrét sebre mi lenne a gyógy mód.

Estére egy különleges gyakorlattal készültek számunkra, szemlélődő imádsággal. Az egész napos közös gyakorlatok végén együtt, közösségben mégis mélyen magunkba fordulva teljes csendben, a gyertyaláng és Melinda hangjának vezetésével vihettük újra az Úr gyógyító színe elé lelki nehézségünket. A csend után felhangzó közös ének

megkapó tisztasággal és különös összhangban visszhangzott a teremben. A gyakorlatok után mindenki felszabadultan zárta a napot vidám, kötetlen beszélgetéssel, sok nevetéssel, sztorizgatással töltöttük az estét.

Másnap már reggeltől az istentiszteletre és Úrvacsorára készültünk. Nagy Péterné Mónika lelkész az előző napi csoportba maga is bevonódva, meghatottan idézte elének érzéseit és közvetítette Isten ígétét felénk. Az igehirdetés végén a folyamat méltó lezárásaként az Úr asztala felé lépkedve, a követ szimbolizált lelki sebünket az egyszerű fakereszt lábához helyezve szimbolikusan is Isten kegyelmére bíztuk gyógyulásunkat. Így járultunk az úrvacsorához egy apró, de jelentőségteljes mozdulattal megszabadulva a lelki tehertől. Mélyen megható és méltó zárása volt ez a kétnapos lelki folyamatnak, amin értő és óvó vezetés mellett mehettünk végig. Az istentisztelet utáni lelki megkönnyebbülés, nagyon is konkrét, tevékeny és termékeny beszélgetésbe fordult át. Nemcsak a hétvégét összegeztük, de ötleteltünk is a jövőről, arról hogyan tehetünk többet női jelenlétünkkel közösségünkért.

A résztvevőknek azt kívánom, hogyha szükségük lesz rá, jusson eszükbe, idézzék fel szívükben az itt tapasztalt megéleket. A gyülekezetnek pedig azt, hogy a női összefogás ereje nyilvánuljon meg a közösségben, megújulva. Az a hit, erő, tevékeny jelenlét, amely új erőre kapott bennünk a találkozó által, teljesedjék ki a gyülekezeti életben.

Budavári Kinga résztvevő, gyülekezeti testvér

Advent -2025

Mit kérek én az idej Adventben?

Atyám, hogy Téged helyezhesselek az első helyre!
 Hogy Téged imádjalak, és csak téged!
 Hogy a legzordabb téli időben is észre tudjalak venni!
 Hogy észrevegyem, és hálát adjak azért a sok mindenért, amim van, amit Tőled kaptam, de mára természetes!
 És hogy ne azt vegyem észre, amim nincs!
 Hogy neked köszönjek meg mindent, amit kéretlenül is kapok!
 Hogy megértsem, a Karácsonyi csoda helyett a kegyelemben bízzak, ami azért jobb, mint a csoda, mert az év bármely napján, és bármely pillanatában eljőhet!
 Hogy tudjak lelassulni, rád figyelni, békességet találni, visszatérni az adventi lényeghez!
 Hogy ha döntenem kell bármiben - legyen az elfoglaltság, teendő, segítség, időöltés, öröm, vagy bánat - Téged részesítek előnyben!
 És mindig Te legyél az első választásom!
 Hogy a Te dicsőségedre tegyek bármihez is fogok, bármit is teszek, vagy mondok. Felismerjem, hogy minden Téged dicsőít az életben és nem engem!
 Hogy ne okozzaj fájdalmat, szomorúságot Neked Atyám! Ne okozzaj csalódást, és büszke lehess rám!
 Hogy ne a cselekedeteknek éljek, hanem a tudatnak, hogy Téged szolgálhatlak. És jó szívvel, örömmel tehessek jót, csak azért mert jó!

Mit kérek még az idej Adventben?

Jézusom, hogy Téged helyezhesselek az első helyre!
 Hogy ki tudjam ejteni a kezemből a fölösleges dolgokat és meg tudjam fogni a felém nyújtott kezedet; és el tudjam engedni a félelmek, kételyek, megszokások és cselekedetek rabságát!
 Hogy hadd legyek mindenestől a Tiéd, és Te légy az enyém!
 Hogy Te legyél a minta az életben, hozzád igazodhassak; és a Te tökéletességedet tudjam mind jobban megközelíteni!
 Hogy megérezsem, és megértsem, hogy miért Rád van szükségem és nem másvalakire, vagy másvalamire!
 Hogy felkészülhessek visszajöveteledre, hogy ehhez méltó lehessenek. Hogy készen legyek a találkozásra, hogy rám fordítsd arcodat, megismerj, mert már találkoztunk!
És legvégül mit kérek még az idej Adventben?
 Szentlélek Istenem, hogy Téged helyezhesselek az első helyre!
 Hogy általad megismerhessem önmagam, és bátran szembenézhessek azzal, aki vagyok; és ez legyen a fejlődésem, és változásom alapja!
 Hogy képes legyek kihagyni dolgokat, lemondani dolgokról. Meglássam, mi az, amit nem kell tennem; a lemondott dolgok által okozott űrt pedig Te tölthesd be életemben!
 És hogy meglássam azt is, mi az amit meg kell tennem. A családomért, a barátaimért, a közösségért, elesettekért, boldogtalanokért, elveszettekért, és bárki másért!
 Hogy az „Ámen” után ne álljak még fel, és menjek el. Most a beszélgetésünkben Te következel, hadd várjam meg, hogy Te mit akarsz nekem mondani!...

Dr. Kranjec Ferenc gyülekezeti testvér

Közeleg a Karácsony – Így készülünk a Hajnalcsillag Tatai Református Óvodában

Ahogy az év utolsó hetei közelednek, az óvodánkba is elérkezik a csendes várakozás ideje. Az adventi gyertyák fénye lassan beragyogja a mindennapokat, és a gyermekek szívébe beköltözik a Karácsony öröme.

Lelkiekben is készülünk

Advent első napján közös gyertyagyújtással indítjuk az ünnepi időszakot. A gyerekekkel együtt énekelünk, imádkozunk, és minden héten meggyújtunk egy újabb gyertyát az adventi koszorún, miközben beszélgetünk a fény jelentéséről, Jézus születéséről, és arról, hogy mit jelent a szívünkben várni Őt. A mindennapi áhítatokon és a hitéleti tevékenységeken során a Biblia karácsonyi történeteit dolgozzuk fel. Beszélgetünk arról is, hogy a Karácsony nem csak az ajándékozásról, hanem a szeretet megosztásáról is szól.

Kézműveskedés és közös alkotás

Minden évben szervezünk egy családi délutánt – egy derűs, meghitt hangulatú alkalmat, ahol a gyermekek a szüleikkel, testvéreikkel közösen barkácsolhatnak. Az óvodapedagógusok vezetésével többféle alkotás készül: karácsonyfadíszek, mécsesstartók, apró ajándékok, amelyek aztán mindenkinek a saját otthonát díszítik.

Közösségi élmény

Hagyomány óvodánkban, hogy a karácsonyi ünnepeken a gyerekek kis műsorral, énekekkel és versekkel köszöntik a szülőket, családtagokat és a gyülekezet tagjait. Ez a nap

mindig meghitt és lélekiemelő. A gyerekek szereplése mellett közös énekléssel és imádsággal adunk hálát azért, hogy Jézus eljön közénk. Idén december 18-án 17 órakor tartjuk Karácsonyi ünnepségünket a templomban, melyre szeretettel várjuk a gyülekezet minden tagját.

Hagyományok felelevenítése

Minden év decemberében ellátogat óvodánkba testvérintézményünk, az Általér Református Iskola néhány diákja és pedagógusa, hogy bemutassák, miként ünnepelték régen a magyar néphagyományban a Karácsonyt. Eljátsszák a betlehemezés népszokását, karácsonyi népdalokat énekelnek, és megmutatják, mit terítettek egykor a karácsonyi asztalra. Minden ételnek és szokásnak külön jelentőséget tulajdonítottak – a régi idők ünnepe így válik élő tanítássá a gyerekek számára is.

A legfontosabb üzenet

Ahogy közeledik a Karácsony, arra tanítjuk a gyermekeket, hogy az igazi ajándék nem a fa alatt, hanem a szívünkben van. A szeretet, a békesség és a hit – ezek azok az értékek, melyek életre szóló útravalót adnak már a legkisebbeknek is.

Áldott, Békességgel teljes Karácsonyt kívánunk minden óvodás családnak és a gyülekezet tagjainak!

**A Hajnalcsillag Tatai Református Óvoda
közössége nevében
Hulin-Dózsa Éva óvodapedagógus**

Identitásom...

Bizonyságtétel, 2025. március 23.

A házcsoportunkban egy hónappal ezelőtt fejeztünk be egy sorozatot, és feltettük a kérdést a testvéreknek: **van-e valamilyen könyv a Bibliában, ige, fogalom, szereplő, akiről, amiről hallani szeretnének, akiről, amiről tovább beszélgethetünk. Egyik csoporttársunk azt javasolta, hogy jó lenne arra a kérdésre választ keresni: miben van a mi identitásunk?**

Nagyon megfogott a téma. Egész este, amikor megkaptam az üzenetet, azon gondolkodtam, hogy ki is vagyok én tulajdonképpen? Mi az, ami engem meghatároz? Miben van az önazonosságom?

18 évvel ezelőtt valószínűleg azt mondtam volna, hogy keresett tervező mérnökként, elsősorban a munkám, amit valóban nagyon szerettem és szeretek; három diplomásként a társadalmi státuszom; a családom, a két tanult gyermekem, akiket nevelek, a szép otthonom, amelyet saját erőből építettem fel, vagy a közösség, ahova jártam, az ismerőseim, a barátaim.

Ma már ez nem így van. Nagykorú lettem Krisztusban, a hitben. 47 évnyi vakság és süketség után, a jerikói út porában ülve talákoztam Jézussal. Mindaz, ami korábban meghatározta az önazonosságomat – ahogy Pál apostol mondja „kár és szemét”-té vált.

De mi is történt 2007. november 20-án? 47 évesen, 10 évnyi templomba járás után, aminek az utolsó egy éve nagyon megterhelő lelki időszak volt, engedve a testvéri noszogatásnak, elmentem Berekfürdőre, egy csendeshétre. Pihenni, megnyugodni, feltöltődni mentem, akkor még nem voltam soha ilyen lelki alkalmon, kíváncsi voltam. Tatabányáról egyhuzamban vezettem le a 250 km távolságot, 3,5 óra, három beszélgetős testvér a kocsiban. Megérkezés, szállás elfoglalása... zsongott a fejem.

Ahogy egy csendes helyet kerestem, betévedtem az előadó terembe, ahol mellbevágott a falra felfestett Jézusi hívás: **„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve!”** Lerogytam egy székre és sírtam: itt vagyok, Jézus! Aztán magam sem tudom hogyan, de betévedtem a központ kis föld alatti kápolnájába. Ott, abban a csendben, abban a békességben, minden terhemet, fájdalmamat, frusztráltságomat, az életemet adtam át Krisztusnak.

A csendeshét előadásából semmire sem emlékszem, de hogy minden nap ott voltam a kápolnában és szívtam magamba Jézus jelenlétét, az biztos.

2008 pünkösdjekor felnőttként konfirmáltam. Fontosnak tartottam, hogy megvalljam hitemet, és született katolikusként elköteleződjek a református egyház mellett. És az Isten formált, csendesen, türelmesen, hűségesen. Tanított Bibliát olvasni, tanított imádkozni, olyan áhítatos könyveket adott a kezembe, amelyekből megtanulhattam milyen a keresztyén, hívó élet.

2009-ben, amikor életem első bizonyágtételét mondtam el egy októberi evangelizációs héten, ahol a Lukács evangéliumának Zákeus története kapcsán hallhattuk az örömhírt, már elmondhattam, hogy én felálltam a jerikói út porából, még nem láttam ugyan mindent tisztán, de azt tudtam, hogy Jézus átment az én jerikói életemen, a házamba fogadhattam, megszabadított, megváltott az én korábbi semmi életemből, elvette a vakságomat, és tisztán-látást adott.

Ha ma válaszolok arra a kérdésre, hogy miben van az én identitásom, egészen mást mondok. Szeretem a munkámat, szeretem a családomat, a barátaimat, szeretek autót vezetni, szeretem a komoly zenét, sokat olvasok, de ezek nem határoznak meg engem. Az én életem már Krisztusé. Az vagyok, akivé Ő formált, formál. Azt, és úgy teszem, amit Ő akar, hogy cselekedjem. Rendszeresen olvasom a Bibliát, rendszeresen imádkozom, szolgálok nem csak a gyülekezetben, hanem egy országos misszióban is, rendszeresen járok csendesnapokra, hetekre, keresem hol

találkozhatok Vele. Ahogy Pál apostol is vallotta, **Krisztus szerelme szorongat.**

Örömmel tölt el, hogy most, ebben a böjti időszakban tehetek bizonyágot. Szeretem a böjti időt, mert ebben a 46 napban lelassul az életem, elhagyok szokásokat, elhagyok ételeket, készülök az ünnepre, együtt járom Jézussal a 3 év szolgálatát, visszamegyek Vele Jerikóba, ott vagyok Vele Jeruzsálemben, elkísérem a Gecsemáné kertbe, ott vagyok a főpap udvarán és összerendezem minden egyes ostorcsapásra, felmegyek Vele a Golgotára, leveszem a testét a keresztről, és viszem a sírhoz, harmadnapon újra és újra megdobban a szívem: a sír üres, feltámadt.

Balázs (*Farkas Balázs lelkipásztor – a szerk.*) talán 2 héttel ezelőtt a Kistemplomi prédikációjában azt mondta: ne magadért böjtlj, hanem Isten szerelméért. Amíg nem vagy szerelmes Jézusba, addig ne böjtlj! Hát én böjtlök, mert én szerelmes vagyok! Ámen.

Fábián-Lukács Judit

Ady Endre:

Karácsony – Harang csendül...

I.

*Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumban
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba'
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sűgna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.*

II.

*Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odabaza.

De jó volna tiszta szívből
– Úgy mint régen –
Fohászzkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna, mindent,
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.

Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretetlenben üdvözülni.*

III.

*Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
Ez a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.

Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget.
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...

Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra.*

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink:

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

BIBLIA ÓRA A KISTEMPLOMBAN:

Minden hónap első szerda de 10.00

PRESBITERI BIBLIA ÓRA:

2026. január 28. 18.00

2026. február 25. 18.00

2026. március 25. 18.00

SZOLGÁLÓI BIBLIA ÓRA:

A presbiteri bibliaórák napján kívül minden szerdán 18 órától.

Bibliás alkalmak:

ISTENTISZTELET MINDEN VASÁRNAP 9.00 ÓRAKOR TÓVÁROSON A KISTEMPLOMBAN, 10.00 ÓRAKOR TATÁN A TEMPLOMBAN.

A vasárnapi 10 órás istentisztelettel párhuzamosan kicsiknek és nagyoknak két csoportban gyermekfoglalkozás és gyermek-istentisztelet van.

Istentisztelet csütörtökön délelőtt mindkét idősek otthonában.

VASÁRNAPI IMAÓRA

18.00 órától a Tóvárosi Kistemplomban.

Hivatali nyitva tartás

Hétfőn és pénteken 9-12 óra között, szerdán pedig 14-17 óra között várjuk Kedves Testvéreinket!

Természetesen a korábbi évtizedek szokásának megfelelően valamennyi gyülekezeti alkalomhoz kapcsolódóan lehetőség van a hivatali ügyintézésre is. A fogadási időn túl is állunk a gyülekezet tagjainak rendelkezésére, de kérjük ilyen esetekben az időpont egyeztetését.

A hivatal 34/380-616-os, valamint 30/380-8496-os telefonszámán van lehetőség a személyes találkozás megbeszélésére.

Támogassa a Harangszó megjelenését!

Az újságot adományokból tartjuk fenn, és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához. Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megjelenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának a neve megjelenhet az újság hátoldalán.

Várjuk a támogatók jelentkezését!

Köszönjük segítségüket!

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatta.

**Ofset-, digitális és tamponnyomtatás.
Minden, ami nyomdával kapcsolatos:**

*Havilapok, könyvek, prospektusok,
naptárak, szórólapok, plakátok,
üggyitelti nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás... a grafikai tervezéstől
a nyomdai kivitelezésig!*

Forduljon hozzánk bizalommal!

BD Sollers Kft.

Tata, Komáromi u. 55.

Tel.: (+36) 30-351-7502

E-mail: info@bdsollers.hu

www.bdsollers.hu

TATAI-TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja

Készült: a gyülekezet kiadásában.

ISSN 3004-264X

Szerkesztette, felelős kiadó: *Dr. Szabó Előd*

Előkészítés: *BCs* Nyomtatás: *Sollers*

**A gyülekezet tagjaihoz a presbiterek útján
jut el a Harangszó.**

Itt vagyunk:

2890 Tata, Kocsi u. 15. Tel.: 34/380-616

E-mail: hivatal@reftata.hu

Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu

Az egyházközség bankszámlaszámai:

Tatai Református Egyházközség
11600006-00000000-04348612 (Erste Bank)

11740047-20132675 (OTP)

A Tatai Református Gimnázium honlapja:

www.refi-tata.hu

Kenderke művészeti iskolánk honlapja:

www.kenderke.hu